

svarer til dagpengenes højeste beløb. Ledige, der i delperiode 2 ikke får et sådant tilbud, har ret til en ydelse svarende til 80 procent af dagpengenes højeste beløb, samtidig med, at der bliver ret til selv at finde beskæftigelse i et sådant omfang, at den samlede indtjening svarer til dagpengenes højeste beløb uden at der sker fradrag i dagpengene.

Disse »minimumsrettigheder« giver de dagpengeberettigede ledige mulighed for selv at sammensætte et arbejds- og uddannelsesforløb.

De ledige kontanthjælpsmodtageres rettigheder fastsættes i lov om social bistand. For dagpengeberettigede ledige fastsættes rettigheder i denne lov.

Bemærkninger til lovforslagets afsnit VI

1) Indledning

Flexibilitet opnås bedst ved, at der inden for rammerne af den overordnede arbejdsmarkedspolitiske målsætning, udstukket af Folketinget og Regeringen, tilvejebringes betydelig frihed til på regionalt plan at tilrettelægge den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

I en fremtidig arbejdsmarkedsadministration, hvor vægten i den arbejdsmarkedspolitiske indsats lægges på arbejdsmarkedsadministrationen i de enkelte regioner, er det af stor betydning, at der sikres et hensigtsmæssigt og administrativt forsvareligt samspil dels mellem staten og arbejdsmarkedets parter og dels mellem det centrale plan og det regionale niveau.

For at sikre en neutral landsdækkende og kvalificeret servicering af de beskæftigede, arbejdssøgende, uddannelsessøgende og af virksomhederne har den statslige arbejdsformidling med forslaget den centrale placering i den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Forslaget indebærer, at der på den årlige finanslov afsættes en bevilling til arbejdsmarkedsindsatsen og en bevilling til driften af den statslige arbejdsformidling.

Bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen skal anvendes til afholdelse af udgifterne, bortset fra de administrative driftsudgifter, i forbindelse med samtlige de opgaver, der varetages af arbejdsformidlingen.

Driftsbevillingen skal dække udgifterne til arbejdsformidlingens egen administration (personale, husleje, udstyrsanskaffelser m.v.) samt udgifterne til administrationen i forbindelse med arbejdsformidlingens gennemførelse af arbejdsmarkedsindsatsen. Det betyder, at arbejdsformidlingens personaleudgifter til indsatsen skal afholdes inden for rammerne af driftsbevillingen, og at den konkrete sammensætning af arbejdsformidlingens personale og omfanget heraf fastsættes via driftsbevillingen.

Arbejdsministeren er ansvarlig over for Folketinget for en hensigtsmæssig og korrekt anvendelse af bevillingerne, og det er derfor en forudsætning, at den arbejdsmarkedspolitiske administration indrettes således, at arbejdsminderen har den forvaltningsmæssige kompetence til at leve op til sit parlamentariske ansvar.

Forslaget betyder en styrkelse af arbejdsmarkedets parter og (amts)kommunernes deltagelse i beslutningsprocessen således, at deres viden udnyttes bedst muligt i arbejdsmarkedsindsatsen.

Som et hovedelement foreslås indført brugen af et udvidet mål- og ramme styringskoncept i arbejdsmarkedsindsatsen. Efter det nye system overlades der til arbejdsmarkedsadministrationen på det regionale niveau vide muligheder for at tilrettelægge den regionale indsats efter lokale forhold og behov.

Dette betyder, at man på det regionale niveau får beslutningskompetence til at prioritere og dimensionere arbejdsmarkedsindsatsen. I sammenhæng hermed foreslås det, at der fra centralt niveau sker en udmelding til arbejdsmarkedsadministrationen på det regionale niveau om fastsættelse af mål og resultatkrav og om fordeling af bevillinger.

Med lovforslaget oprettes en arbejdsmarkedsadministration, der i samspil mellem kollegiale organer og statslige arbejdsmarkedsmyndigheder får til opgave at forestå styringen af arbejdsmarkedsindsatsen til gavn for beskæftigede, arbejds- og uddannelsessøgende samt virksomhederne.

Kollegiale organer.

I lovforslagets kapitel 18 oprettes et Landsarbejdsråd og i kapitel 19 et Arbejdsmarkedsråd.

Det nuværende Landsarbejdsnævn og Udvalget om introduktions- og vejledningsforløb samt uddannelsesmuligheder for langtidsledige (EMK-udvalget) nedlægges, og der oprettes et *Landsarbejdsråd*, bestående af medlemmer fra arbejdsmarkedets organisationer og (amts)kommunerne.

Landsarbejdsrådets opgaver, der er omtalt i lovforslagets kapitel 19, bliver at rådgive og afgive indstilling til arbejdsministeren primært i spørgsmål om den overordnede styring og tilrettelæggelse af arbejdsmarkedspolitikken.

Arbejdsministeren drager i følge forslaget omsorg for varetagelsen af rådets sekretariatsforretninger.

De eksisterende arbejdsmarkedsnævn nedlægges og erstattes af 14 *arbejdsmarkedsråd*, der samtidig skal afløse de regionale UTB-udvalg, de regionale samordningsudvalg vedrørende vejledning, de regionale informationsfora m.v.

De nye arbejdsmarkedsråd, der oprettes efter lovforslagets kapitel 20, får den centrale placering i fast-